

[Finansministeren.]

tier i udvalget bortset fra de konservative har erkendt, at det, som hr. Ninn-Hansen her i dag opvartede os med, slet ikke kan bruges. Måske må jeg som en sidebemærkning lige anføre, at det, der her er tale om — altså at man skulle kunne fratække resten af skatterne for 1966-67 — jo ikke er noget forslag, der er rejst af de konservative. Det er rejst af skattedepartementet, og det blev første gang fremført af finansministeriet; man kan finde det omtalt ret udførligt i pressen i februar måned 1967. Det blev altså opgivet i skattedepartementet. Overhovedet er alle de forslag, der er stillet til løsning af spørgsmålet om overgangsproblemerne, stillet af finansministeriet og kommet fra finansministeriet, og det gælder også den skitse til en løsning, der blev fremført af mig i udvalget. Jeg vil gerne understrege meget kraftigt, at når hr. Ninn-Hansen siger, at „man“ ikke ville være med til at gennemføre det rigtige, så er „man“ i dette tilfælde samtlige øvrige partier, som har deltaget i udvalgsarbejdet; det gælder altså også venstre, som ikke på noget tidspunkt har bakket den konservative tanke op. Man taler fra konservativ side om — og med en vis virkning, kan man vel godt sige, hos befolkningen, som jo ikke rigtig forstår disse ting — at det er en straffeekspedition, man ville gennemføre, hvis man fulgte finansministerens skitseforslag, og en straffeekspedition vil de konservative ikke være med til. Men alle andre partier er jo klar over, at netop det forslag, som hr. Ninn-Hansen har talt så ivrigt for og ikke kan slippe, vel nok ville udløse den hårdeste straffeekspedition, man overhovedet kunne lave ikke alene imod dem, der har forudbetalt første gang, og dem, der hele tiden har forudbetalt, men også mod en række andre grupper. Det er simpelt hen et forslag, der ikke duer. Jeg skal tillade mig at nævne kort i hvert fald 8 punkter, som gør, at dette forslag om, at man skal kunne trække resten af skatten for 1966-67 fra, ikke er noget godt forslag.

Det er allerede nævnt af flere ordførere, at hvis man skulle opretholde en skattefradragret for alle de skatteydere, der ikke har forudbetalt, ville man være nødt til, hvis man skulle have samme provenu ind,

at sætte skatteprocenterne tilsvarende op, og det ville altså sige, at alle de mennesker, der ikke har forudbetalt, og som man fortæller ville få en hjælp på denne måde, ikke ville få nogen hjælp alligevel, for de ville få en tilsvarende højere skatteprocent. Men endnu værre er det, at man herved ville forøge førsteårsmarginalskatterne, og det er jo netop noget af det, vi gerne ville væk fra ved at gennemføre skattereformen. Vi ville komme tilbage til høje marginalskatter — ikke helt så høje, som vi har nu, for vi ophæver dog skattefradragreglen; men alligevel ville den delvise skattefradragregel, som forslaget indebærer, give betydelig højere marginalskatter end dem, der er foreslået i udskrivningslovforslaget. Vi ville ramme dem, der har forudbetalt hele tiden — man kan sige: de normale forudbetalere — lige så hårdt som dem, der har forudbetalt første gang og har fået den største fordel. Vi ville ramme alle de unge, som i 1967 for første gang har fået en normal indtægt; de ville blive ramt præcis ligesom forudbetalerne. Vi ville ramme de familier, hvor hustruen i 1967 første gang havde taget arbejde; de ville blive ramt lige så hårdt som forudbetalerne. Endvidere ville en sådan ordning være ganske ulige over for skatteyderne, alt efter hvilken kommune de bor i, afhængigt af om denne kommune havde flere eller færre skatteperioder beliggende før 1. januar. Som det syvende punkt kan jeg nævne, at selv for skatteydere, der bor i samme kommune, ville der kunne opstå en forskel, nemlig mellem dem der har kalenderåret som skatteregnskabsår, og dem der har f. eks. sommerregnskaber. Disse sidste ville nemlig, hvis man fulgte det konservative forslag, kunne komme til at fratække et helt års skat, hvor andre kun kunne komme til at fratække en del af den, måske kun det halve. Endelig som punkt 8: også dette forslag ville i høj grad virke med tilbagevirkende kraft, for det ville foruden de grupper, jeg her har nævnt, netop ramme forudbetalerne — hvad det også skal efter min mening — og derved havde man altså også den tilbagevirkende kraft.

Det er alle disse punkter, der gør, at ingen andre partier i udvalget har kunnet tilslutte sig den konservative tanke.

Jeg skal gerne indrømme, at jeg natur-